

ligger nogle resultater, skal man kunne offentliggøre dem i et vist omfang, så det er muligt for alle at få del i dem. Det kan ikke være rimeligt, at forskningen holder nogle oplysninger tilbage og det senere kommer frem til stor moro.

Med det her forslag er det hele blevet samlet under ét. Samtidig er der nogle andre love, der ophæves, og det er jo en klar udtynding af den lovjungle, som er på området.

Som forslaget ligger nu, kan der godt være spørgsmål, som vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet. Bl.a. kan det ikke være rimeligt, hvis det på et tidspunkt bliver sådan, at man bare får en pose penge til et område af forskningen, og så bliver de bare brugt, men det bliver ikke rigtig kontrolleret, hvad de bliver brugt til. Der må ikke være bind for øjnene, sådan at det bare kører derudad.

Vi er selvfølgelig alle interesseret i, at der skal være så bred og så god en forskning som overhovedet muligt. Jeg håber også, at forskningsministeren vil holde øje med, at det ikke bliver sådan, at man bare laver noget forskning, som der sådan set ikke er nogen reel værdi i. Det kan være svært, det ved jeg godt, men der må dog være en vis hånd i hanke med økonomien.

Men det er helt klart, at som lovforslaget ligger på nuværende tidspunkt, er Fremskridtspartiet overvejende positivt over for det.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten er positiv over for intentionerne i dette lovforslag. Vi betragter det som et fremskridt, at man får samlet lovgivning om sektorforskningsinstitutioner, men man bør samtidig være opmærksom på de forskelligheder, der naturligvis er inden for de enkelte institutioner, hvad der også står i bemærkningerne.

Det er også et fremskridt, at de enkelte sektorforskningsinstitutioner forskningsmæssigt bliver mere frigjort fra deres respektive fagministre. Det kunne måske som konsekvens føre til, at der kom lidt mere liv i disse institutioner, som desværre ikke alle udnytter de forskningsmæssige potentialer, der er, men ofte eller nogle gange fungerer som banjobande for stærke interesseorganisationer.

Der er i lovforslaget for lidt fokus på den demokratiske side. Den politiske prioritering i samfundet skal kombineres med forsknings- og metodefrihed, men det forudsætter en høj grad af åbenhed og gennemskuelse. Det skal være synligt, hvad man rent faktisk bedriver i disse sektorforskningsinstitutioner. Det er uklart,

hvordan dette demokratiske element kommer til at indgå i denne lovgivning.

Vi synes, at man ved siden af bestyrelserne skal overveje at lave et repræsentantskab, som er udpeget af ressortministeren efter indstilling fra forskningsministeren. F.eks. kunne Socialforskningsinstituttet være repræsenteret med et repræsentantskab af folk inden for området: de frivillige organisationer, fagforeninger, Socialpolitisk Forening m.v.

Det skal sikres, at det fremgår tydeligt for folk uden for institutionen, hvad der rent faktisk bliver bedrevet på institutionen. Man kunne måske kombinere bestyrelse og repræsentantskab med pligt til årligt at udforme en forskningsredegørelse, der ud over konkrete projekter og kommende projekter også beskriver, hvilken strategi den enkelte institution følger.

Vi vil også godt spørge ministeren, hvordan man undgår, at bestemmelsen i § 6, stk. 2, fører til, at disse opgaver bliver det styrende element for hele forskningen, sådan at ikke kun den del, der er betalt udefra, men også den del, som staten finansierer, bliver benyttet til at skabe rammer for at trække måske 10 pct. af budgettet hjem udefra. Vi synes, det er uheldigt, hvis det er sådan, at udefrakommende opgaver på den måde kommer til at definere eller bestemme væsentlige dele af en sektorforskningsinstitution.

I § 11 er der et element af det, der hedder bemyndigelser – det er der flere steder – til forskningsministeren. Vi er generelt ikke tilhængere af at udstyre ministrene med vide bemyndigelser. Desuden vil vi godt vide, hvordan § 3-bestemmelsen om udpegning efter indstilling kommer til at fungere i praksis, men det kan muligvis belyses under udvalgsbehandlingen.

Der er nogle sektorforskningsinstitutioner, som er undtaget fra denne lov. Vi kunne godt tænke os at få ministeren til at begrunde disse undtagelser.

Der er 45 statslige sektorforskningsinstitutioner. Af dem har ministeren – af noget uklare grunde – fravalgt de 16. De resterende 29 skulle så være omfattet af denne lov, men i lovforslagets bemærkninger er der kun medtaget 24; så dér forsvandt yderligere 5. Dernæst fastslås det i bemærkningerne, at 7 af disse 24 ikke er omfattet af §§ 2, 3 og 4, samt § 6, stk. 1. Det vil sige, at de kun i meget begrænset omfang er omfattet af dette lovforslag. Tilbage er der faktisk kun 17 ud af de 45 sektorforskningsinstitutioner, som er